

ת"פ 4764/01/22 - מדינת ישראל - נגד משה דיין

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 4764-01-22 מדינת ישראל נ' משה דיין

בפני	כבוד השופטת שוש שטרית	מדינת ישראל - תביעות נגב
	המאשימה	ע"י ב"כ עוה"ד
נגד		משה דיין
הנאשם		ע"י ב"כ עוה"ד ערן בן ארי

גזר דין

על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן הורשע הנאשם בכניסה לבית מגורים לבצע עבירה, עבירה לפי סעיף 406(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

כתב האישום המתוקן

1. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 28.12.2021, בשעת צהריים, נכנס הנאשם לביתו של המתלון בכך שפתח את חלון הבית ונכנס פנימה. בתוך כך, הבחין המתלון בנאשם אשר נמצא בביתו ועיכב אותו עד לבוא השוטרים (להלן: "האירוע").

תסקיר שירות מבחן

2. במסגרת הסדר ביניהם לא באו הצדדים להסכמה באשר לעונש שיושט על הנאשם ושירות המבחן התבקש להגיש תסקיר אינטק שיבחן שילוב הנאשם בבית המשפט הקהילתי ו/או המלצתו לעונש. 10.04.2022 הוגש תסקיר ממנו נלמד כי הנאשם כבן 54, רווק, אשר טרם מעצרו התגורר בגפו בדירה שכורה בדימונה ומשך חצי השנה שקדמה לאירוע נשוא כתב האישום התקיים מקצבת הביטוח לאומי לאחר שפוטר ממקום עבודתו נוכח מגפת הקורונה.

השירות ציין בהעדר עבר פלילי לנאשם וכי מדובר במי שניהל שגרת חיים נורמטיבית טרם מעצרו, נעדר דפוסים עברייניים אשר חרף שהינו מתמודד עם מחלה נפשית שנים ארוכות, כל חייו דאג לכלכל עצמו ללא תלות או נזקקות באחרים והפגין יציבות תעסוקתית עד התפרצותה של מגפת הקורונה אשר גרמה לפיטוריו.

משיחה שקיים השירות עם הנאשם ניכר כי האחרון ביטא הבנה למעשיו ולעובדה כי לא נטל את הטיפול התרופתי הקבוע כסדרו והביע נכונות לשיתוף פעולה עם השירות אשר העריך כי במידה והנאשם יתמיד להיות תחת מעקב פסיכיאטרי רציף ובטיפול תרופתי בהתאם לנדרש, הוא יוכל להמשיך ולנהל שגרת חיים נורמטיבית ושומרת חוק.

השירות הביע דעתו כי מקומו של הנאשם אינו בין כותלי הכלא אשר עלול להחמיר את מצבו הנפשי, ולא רק זאת אלא כי הנאשם אינו מתאים לבית המשפט הקהילתי בהינתן כי אינו עונה הדרישות סף כמו עבר פלילי, מאפיינים עברייניים וחלופת מעצר, ועל כן במסגרת הדיון בהליך מעצרו לא ניתן היה לבחון ששחרורו ממעצר.

ביום 17.07.2022 הוגש תסקיר משלים ממנו הוספנו ללמוד על כי בעבר הרחוק מאוד צרך הנאשם סמים, וכי בבדיקות שתן לגילוי סמים שנערכו לו, נמצאו שתיים חיוביות ואחת נקיה אם כי בהקשר זה נראה כי הסבר שנתן הנאשם לשירות המבחן ולפיו עשה שימוש בקנבוס לראשונה מזה שנים רבות נוכח המצב אליו נקלע בעקבות האירוע וההליך המשפטי נגדו, לרבות דבריו כי עשה טעות שלא תחזור הניח דעתו של שירות המבחן אשר לא ראה בשלילת הנאשם כל נזקקות טיפולית בעניין, כניסיון התחמקות או טשטוש של הנאשם נזקקות בתחום הסמים.

השירות ציין כי הנאשם לקח הנאשם אחריות על מעשיו והודה בפני השירות בביצוע העבירה ושיתף כי ביום האירוע הוא שוטט ברחבי העיר דימונה בניסיון להגיע לביתו, היה סהרורי ושקוע במחשבות באשר למצבו התעסוקתי ואיך שהוא מצא עצמו בביתו של המתלון וכי אינו יודע מה גרם לו להיכנס לבית. לדבריו לא הייתה לו כל כוונה לפרוץ או להיכנס לבית שכן ביום האירוע מצא עצמו מתהלך ברחבי העיר עם כפכפים ובידיים ריקות מכל אמצעי פריצה או משהו בדומה לכך. עוד שיתף הנאשם כי רק לאחר שהמתלון אחז בו והזמין נידת משטרה, הוא התעשת וקלט את אשר עשה, בקש מהמתלון כוס מים וישב וחיכה עמו למשטרה. השירות חזר וציין כי הנאשם לא ידע להסביר לעצמו ולסביבה כיצד הגיע לבית המתלון ומה גרם לו להיכנס לביתו, אם כי הביא חרטה כנה על התנהגותו וגילה הבנה ואמפתיה לבהלת המתלון.

מהתסקיר עוד נלמד כי כבר במסגרת הליך המעצר, לאור התרשמות השירות ממצב נפש רעוע של הנאשם הומלץ על הסתכלות פסיכיאטרית, וביום 02.03.2022 בתסקיר משלים לאחר שקיבל את חוות הדעת הפסיכיאטרית עלה בין היתר כי בעת ביצוע העבירה הנאשם היה נתון במצב פסיכוטי וקיבל טיפול תרופתי בכלא בעת מעצרו. לא רק זאת אלא כי מחוות הדעת נלמד שהנאשם מאובחן כמתמודד עם סכיזופרניה ללא צורך בהשגחה וכי בעבר שלל התמודדותו עם מחל הנפשית ושלל טיפול תרופתי ללא תובנה לחשיבות הטיפול.

השירות העריך כי מעשה הנאשם שהינו נטול עבר פלילי ומאפיינים עבריינים, התרחש סביב אירוע משברי כזה או אחר אשר הוביל להחמרה במצבו הנפשי, כפי שהתבטא בעת מעצרו. עוד נלמד מהתסקיר כי בפגישה שערך השירות עם הנאשם במסגרת הליך בתיק זה, עלה כי הנאשם כי שוהה בבית אחיו בדימונה ברוב שעות היום מאז שחרורו מהמעצר. עוד עלה כי עת הסביר השירות לנאשם את מצבו המשפטי הנוכחי, לרבות את מצבו הנפשי כפי שתואר בהרחבה בתסקיר והתחייבותו למעקב פסיכיאטרי ונטילת טיפול תרופתי בהתאם - הנאשם הופתע עת שמע כי עדיין מקיים הליך משפטי, ולא רק זאת אלא כי חשב כי לאור שחרורו מהכלא, הסתיים ההליך כנגדו, כי לא היה מודע לדיון העתיד להתקיים בעניינו, כי עליו לפנות לפסיכיאטר בכדי להיות במעקב ולקבל טיפול תרופתי (כפי שנכתב בהחלטת בית המשפט בתיק המעצר). השירות הוסיף עוד כי במהלך שיחה עם הנאשם, נראה כי אינו מרוכז ואינו מבין את הנאמר לו.

בהערכת השירות את הסיכון להישנות התנהגות הנאשם אל מול סיכוי שיקומו ציין כי במידה והנאשם יהיה במעקב פסיכיאטרי רציף ובטיפול תרופתי מתאים, ובאם ילווה על ידי גורם טיפולי אשר ידריך ויכוון אותו הוא יכול להמשיך ולנהל

שגרת חיים נורמטיבית ושומרת חוק. בגדרי בחינתו את הסיכון אל מול השיקום הביא השירות בחשבון את אופי העבירה ומצבו הנפשי של הנאשם בעת ביצועה, כי הנאשם בעל יכולות מילוליות תקינות, נעדר עבר פלילי קודם, נעדר דפוסים עברייניים אשר הביע עצמו בכנות, מתמודד נפש שעד למעצרו לא טופל ואשר יכולתו הקוגניטיבית להבין את מצבו לוקה בחסר. בנוסף הביא בחשבון כי כל חייו הבוגרים ניהל הנאשם שגרת יום נורמטיבית לרבות תעסוקה יציבה חרף שהוא נעדר עורף משפחתי יציב.

שירות המבחן מצוין כי במסגרת בחינתו את הסיכון מול הסיכוי כאמור הביא בחשבון את מצבו הנפשי של הנאשם בעת ביצוע העבירה כפי שהתבטא **בהעדר זיכרון וניתור מוחלט**, ומאידך את השינוי אשר בא לביטוי בהמשך הקשר עמו, על אף הקשיים אשר אפיינו את התהליך בתחילתו ואת היותו פעיל ואקטיבי למען עצמו. בסוף הדברים ולאחר שהשירות הביא בחשבון את מצבו הנפשי של הנאשם והקשיים העולים התחומים שונים כתוצאה ממצב זה, ולאור היעדר טיפול פסיכיאטרי יציב וקבוע, ועל רקע הצורך בקשר טיפולי עם רכיבים של פיקוח ומעקב - **סבור השירות כי ישנה חשיבות להטלת ענישה טיפולית שיקומית בעניינו של הנאשם**. מכאן ועל מנת לאפשר לנאשם לשוב ולנהל שגרת חיים נורמטיבית ואף להשתלב בתעסוקה כפי שעשה טרם מעצרו בגין העבירה הנוכחית, המליץ על צו מבחן מעקבי במסגרתו יעמוד בקשר עם הנאשם ויהווה עבורו גורם מסייע ומכוון, לצד מעקב להמשך הטיפול מול גורמי הרווחה ובחינת סל שיקום.

ראיות וטענות הצדדים לעונש

3. התביעה הגישה כראיות לעונש תצהיר נפגע עבירה (ת/1) אשר בהצהרתו תיאר פגיעה בשלוות רוחו ובתחושת הביטחון שלו ושל בת זוגו עקב כניסת הנאשם לשטחו הפרטי. לדבריו, חש פחד ואימה בזמן שראה את הנאשם בתוך ביתו ובעיקר לאור העובדה כי בנו כבן שנה וחצי היה ישן באותה עת בחדר מחדרי הבית.

בטיעוניה בכתב ועל פה, התובעת עדי בוחניק טענה לפגיעה **משמעותית ביותר** בערכים המוגנים נוכח שכניסת הנאשם לבית המגורים הייתה באור יום ושעה שהמתלונן נמצא בבית מה שנטען העצים את הסיכון להתפתחות אירוע אלים. מכאן, עתרה לקבוע את מתחם העונש ההולם כך שינוע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

אשר לעונשו של הנאשם בתוך המתחם, ציינה באחריות שנטל הנאשם והודאתו שחסכה זמן שיפוטי יקר, ובאשר לתסקיר שהוגש בעניינו טענה כי המלצת השירות מקלה למדי עם הנאשם אשר עונשו צריך ויעמוד ברף התחתון של המתחם לו עתרה. לדידה, מלמד התסקיר על נאשם אשר מסרב לקבל טיפול בבעיית התמכרותו לסמים. בנוסף לאמור עתרה להשית על הנאשם מאסרים מותנים מרתיעים קנס, פיצוי למתלונן והתחייבות כספית להימנע מביצוע עבירה דומה.

4. **"כ" הנאשם, עו"ד ערן בן ארי** הגיש כראיות לעונש בדיקה פסיכיאטרית שנערכה לנאשם סמוך לאחר מעצרו בכלא "אוהלי קידר" ולפיה נמצא הנאשם שרוי במצב פסיכוטי, חו"ד פסיכיאטרית מיום 28.2.22 ממנה עולה כי הנאשם אובחן כלוקה במחלת הסכיזופרניה, ועדות המתלונן במשטרה (נ/1 - נ/3 **בהתאמה**).

בטיעונו לעונש טען כי המתחם לו עתרה התביעה אינו הולם את נסיבות ביצוע העבירה ותוצאתה. נטען כי טעונו התביעה סובבים סביב העבירה ובמנותק מהנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כהוראת תיקון 113 לחוק העונשין, אשר נמצא כי רחוקים מאוד מאותן נסיבות במקרים בפסיקה אליהם הפנתה בתמיכה במתחם לו עתרה.

לטענת ההגנה ביצוע העבירה סובב סביב מצבו הנפשי הרעוע של הנאשם במועד האירוע, לבדיקה פסיכיאטרית שבוצעה לנאשם במסגרת מעצרו שם נקבע באופן חד משמעי כי הנאשם שרוי במצב פסיכוטי, הפנה לחו"ד הפסיכיאטרית שאמנם מצאה את הנאשם אחראי למעשיו וכשיר לעמוד לדין אולם מלמדת במובהק כי מדובר במי שלוקה במחלת נפש עמה מתמודד שנים רבות ללא טיפול מתאים ואשר בבדיקתו בבית המעצר עלה חשש ממשי כי הוא נתון במצב פסיכוטי. לדידו של הסנגור, נסיבות המקרה והתנהגות הנאשם לאורך כל האירוע ולאחריו מביאה אותו לקרבת הסייג לאחריות פלילית בהתאם לסעיף 40 ט' א' 9 בתיקון 113.

ההגנה עתרה להביא את מצבו הנפשי של הנאשם כשיקול כבד משקל בקביעת המתחם. נטען ל "**כניסה אקראית**" דרך חלון הזזה של סלון הבית שלא היה סגור, ללא כל מכשירי פריצה ועת שהנאשם לא ממש מודע למעשיו. נטען כי התנהלות הנאשם אל מול בעל הבית, החל מרגע שהמתלונן בעצמו הכניס את הנאשם אשר יצא מהבית אל תוך הבית, הושיב את הנאשם הספה כשהשניים ממתנים לבואה של המשטרה מלמדת במובהק על התנהגות חריגה של הנאשם במעמד האמור, כשהדברים אף מקבלים חיזוק בעדותו של המתלונן במשטרה מיום 28.12.2021 "**קלטתי שמשו לא תקין איתו**".

הסנגור בקש לחזק טענתו למצב נפשי רעוע שהשפיע מאוד על התנהגות הנאשם ביום האירוע מהעולה מתסקיר שירות המבחן אשר התרשם מהנאשם כמי שהוא נעדר דפוסים עברייניים אשר ניהל שגרת חיו נורמטיבית טרם מעצרו לרבות שירות צבאי מלא ועבודה קבועה משך שנים "**...אנו סברנו שהתרחש סביב אירוע משברי כזה או אחר אשר הוביל להחמרה במצבו הנפשי לצד דעתו והערכתו של השירות כי ככל שיתמיד הנאשם במעקב פסיכיאטרי וטיפול תרופתי הוא יכול להמשיך לנהל שגרת חיו נורמטיבית ושומרת חוק ולרבות המלצת השירות המדברת בעד עצמה**".

ב"כ הנאשם חזר וציין במהות והחומרה בביצוע עבירה של כניסה לבית מגורים, אולם בנסיבות החריגות מאוד של מקרה דנן להם נמצא הסבר בבדיקות שנערכו לנאשם לרבות מצבו הרפואי נפשי קודם ביצוע העבירה, אין מקום לדבר על מתחמי ענישה אליהם כיוונה התביעה אלא כזה שיחל במאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בפועל. בכל מקרה, טען ב"כ הנאשם כי גם אם היה וייקבע מתחם שמתחיל מכמה חודשי מאסר בפועל יש להביא בחשבון את תקופת מעצרו של הנאשם, משך של כ-3 וחצי חודשים, לראשונה בחייו ולאחריה תקופה ארוכה בה היה נתון בתנאים מגבילים משמעותיים.

הנאשם בדבריו הביעה חרטה על מעשיו ושיתף כי הוא במעקב פסיכיאטרי "זה קרה כי לא לקחתי את הכדורים ואני עכשיו במעקב ולוקח את הכדורים בזמן".

דין

מתחם העונש ההולם

5. בקביעת מתחם העונש ההולם לכלל העבירות שביצע הנאשם אתחשב **בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהן; בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה**.

כמו התפרצות לבית מגורים, כך כניסה לבית מגורים, **אינה מתמצה בעבירת רכוש גרידא**. עבירות מסוג זה מקפלות

בתוכן מגוון נזקים ופגיעות ישירות ופוטנציאליות בקורבנות העבירה. בהתפרצות או בכניסה לבית מגורים בכוונה לגנוב, נפגעים הערכים שנועדו להגן על קניינו של אדם, על תחושת הביטחון, הפרטיות ושגרת חייו ושלוותו הנפשית. מעבר לנזק הכספי וחילול פרטיותם של נפגעי העבירה, כניסה או התפרצות לבית מגורים בכוונה לבצע גניבה או פשע, טומנות בחובן סיכונים משמעותיים להתפתחות אלימה בין מסיג הגבול/הפורץ לבין דיירי המקום. יש לייחס משקל משמעותי לתחושות החשש, אוזלת יד, הפגיעה בביטחון האישי והפגיעה בפרטיות שהן מנת חלקו של נפגע העבירה המגלה כי אדם זר חדר לביתו מבצרו.

העונש המרבי על עבירות של כניסה או התפרצות לבית מגורים בכוונה לבצע גניבה או פשע הינו 5 ו-7 שנות מאסר בהתאמה, זאת ללא קשר אם בוצעה גניבה או לאו, שהינה עבירה נפרדת אשר העונש לצידה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, הוא עד 3 שנות מאסר. נוכח ריבוי, גורמות עבירות הרכוש לפגיעה קשה באיכות החיים של הציבור, נוכח החשש והצורך לשמור ולהגן על רכושו בכלל ובית מגוריו בפרט.

נסיבות ביצוע העבירה

6. בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה מעלה כי מידת פגיעתו של הנאשם בערכים המוגנים ברף הנמוך ביותר בעבירות מסוג זה ולמעשה נמצאת הרחק הרחק מתמונת המצב אותה מבקשת התביעה להציג.

בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים תביא בחשבון התנהלות הנאשם בתוך הבית אליו נכנס ולאחריה, סמוך לאחר שבעל הבית מגלה את דבר נוכחותו בבית.

מהעובדות עולה בשעת צהריים נכנס הנאשם לביתו של המתלונן בכך שפתח את דלת/חלון הבית שלא היה סגור ונכנס פנימה כשבתוך כך הבחין בו המתלונן ועיכב אותו עד לבוא השוטרים. כמו כתב האישום המקורי כך כתב האישום המתוקן, אינם מפרטים בכלל ההתרחשות הקשורה בטבורה לנסיבות ביצוע העבירה. על הנסיבות נלמד בעיקר מהמסמכים שהוגשו בהסכמת הצדדים במסגרת הראיות לעונש ובגדרי הטענות לעונש של הצדדים, ומכאן המקום להביא מהם.

כטיעוני ההגנה, מתצהירו של המתלונן (קרבת העבירה) עולה כי בשעת צהריים של יום האירוע עת היה בחדר שמע רעשים מכיוון הסלון ומשהגיע לסלון הבית ראה מאן דהוא שכבר יצא מחלון הסלון (חלון הזזה) לחצר, הגיע אליו, אחז בו והכניס אותו לתוך סלון הבית, הושיבו על הספה ויחד עמו המתין לבוא המשטרה. די בתיאורו של המתלונן על מנת ללמד כי לפנינו אירוע חריג בגדר "מסיג הגבול" ו/או " הפורץ" נענה להכנסתו על ידי בעל הבית אל תוך זירת ההתפרצות, ולא רק זאת, אלא גם יושב על הספה בשקט, משל היה ילד קטן, וממתין לבואה של המשטרה.

התנהלותו התמוהה של הנאשם משכה את תשומת לבו של המתלונן אשר בתלונתו במשטרה ציין בהתרשמותו מהנאשם: **"קלטתי שמשו לא תקין איתו".**

הסבר להתנהלותו התמוהה של הנאשם כפי שעמד עליה המתלונן עצמו כאמור, נמצא במסמכים הרפואיים פסיכיאטריים שהגישה ההגנה לעיוני, מהם נלמד כי הנאשם לוקה במחלת הסכיזופרניה, בעברו הרחוק אושפז בבית חולים פסיכיאטרי נוכח מצב פסיכיאטרי בו היה שרוי וכי בבדיקתו בזמן המעצר בתיק הנוכחי נמצא כי הוא שרוי במצב

פסיכוכיטי שסיבתו גם לא הובררה במסגרת חוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה במסגרת הליך המעצר. חוות הדעת אמנם מצאה את הנאשם אחראי למעשיו וכשיר לעמוד לדין, אולם בהעדר כל קביעה של בית המשפט לא ניתן לשלול לחלוטין קשר סיבתי בין מצבו הפסיכוכיטי למחלת הנפש ממנה סובל הנאשם. הדברים האמורים מקבלים משנה תוקף נוכח העובדה כי עד למעצרו לא טופלה מחלתו, ולצד זאת הערכת שירות המבחן כי במועד האירוע היה הנאשם נתון במצב משברי לרבות כי **יכולתו הקוגניטיבית באשר להבנת מצבו לוקה בחסר** כפי שעלה מתפישתו את מצבו ועת חשב כי סיים את ההליך המשפטי מיד עם שחרורו ממעצר, כי לא היה מודע לדין העתיד להתקיים בעניינו **וכי במהלך השיחה עמו נראה כי אינו מרוכז ואינו מבין את הנאמר לו.**

הדברים האמורים מתכתבים עם דברי הנאשם לשירות המבחן ולפיהם ביום האירוע התהלך סהרורי ברחבי העיר דימונה בניסיון להגיע לביתו, כשהוא נועל כפכפים (בחודש דצמבר), היה שקוע במחשבות באשר למצבו התעסוקתי (פוטר מעבודתו נוכח מגפת הקורונה), ואיך שהוא מצא עצמו בביתו של המתלונן ואינו יודע מה גרם לו להיכנס לבית. הדברים האמורים גם מתכתבים עם דברי הנאשם לשירות ולפיהם **רק לאחר שהמתלונן אחז בו והזמין ניידת משטרה, הוא התעשת וקלט את אשר עשה, בקש מהמתלונן כוס מים וישב וחיכה עמו עד להגעת המשטרה.**

בבחינת מתחם העונש ההולם יש להביא את האמור ואת דעתו של השירות לפיה האירוע המתואר בכתב האישום התרחש סביב אירוע משברי כזה או אחר אשר הוביל להחמרה במצבו הנפשי של הנאשם שהינו בן למעלה מ 50 שנים, נטול עבר פלילי קודם, אשר הביע חרטה כנה על התנהגותו וגילה הבנה ואמפתיה לבהלת המתלונן.

מכלל הדברים האמורים סבורני כי יש ממש בטענת הסגור לפיה נסיבות האירוע לרבות התנהגות הנאשם במהלך האירוע ולאחריו מביאה אותו לקרבת הסייג לאחריות פלילית בהתאם לסעיף 40 ט' א' 9 בתיקון 113.

ענישה נוהגת

7. מתחם הענישה בעבירות התפרצות או כניסה לבית מגורים וגניבה, נע על ספקטרום רחב תלוי נסיבות ביצוע העבירות ותוצאתן. מתחם ענישה בעבירות של התפרצות לבית מגורים וגניבה ינוע על פי רוב בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל ואושר בבתי משפט מחוזיים והעליון. ראו למשל: ברע"פ 6210/18 **אבו גנאם נ' מדינת ישראל** (03.09.18), דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור בעניינו של מבקש שהורשע בעבירות של קשירת קשר לפשע, התפרצות למגורים וגניבה. המבקש הוביל את הנאשמים למקום, המתין להם ברכב ומילט אותם עם הרכוש הגנוב. בית משפט השלום קבע את מתחם העונש בין **10-24 חודשי מאסר** וגזר על המבקש, בעל עבר פלילי, 14 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 31814-04-22 **אלעביד נ' מדינת ישראל** (28.6.22) קבע בית המשפט כי מתחם עונש הנע בין 13 חודשי מאסר בפועל ל- 29 חודשי מאסר בפועל שקבע בית משפט השלום בעניינו של נאשם שהתפרץ באישון ליל לבית מגורים שהיה מאויש וגנב מספר פרטי רכוש שנתפסו: **"... מתאים לנסיבות ואינו חורג ממתחמי העונש שבתי המשפט נוהגים לקבוע בנסיבות דומות..."**. בית המשפט המחוזי אישר גזר שכלל מאסר בפועל למשך 14 חודשים בעניינו של אותו מערער שהיה נעדר עבר פלילי ואשר שירות המבחן המליץ בעניינו על מאסר קצר שירוצה בדרך של

עבודות שירות.

בעפ"ג 14254-03-16 **סרוסי נ' מדינת ישראל** (13.4.16) אישר בית המשפט המחוזי בבאר שבע, גזר-דין בן 24 חודשי מאסר בפועל שהושת על המערער בגין ביצוע שתי התפרצויות לשתי דירות מגורים בסמיכות מקום ובאותו ליל, תוך שציין כי עונש מאסר בפועל בן 24 חודשים על רקע של עבר פלילי מכביד, אינו מופרז לחומרה.

בעפ"ג (מחוזי חיפה) 49066-05-15 **בלעום ואח' נגד מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] בהתייחסו למתחם בעבירות של התפרצות לבית מגורים ציין בית המשפט: "**מתחם העונש ההולם שנקבע על ידי בית משפט קמא, שנע בין 10 ל 30 חודשי מאסר לכל עבירה אינו חורג מגדרי מתחמי הענישה הנקבעים בעבירות מן הסוג הנדון**".

בת"פ 11259-08-21 **מדינת ישראל נ' אבו עלאן** (ניתן ב 02.05.22) הורשע הנאשם בעבירות של כניסה ושהייה בישראל שלא כדין, כניסה לבית מגורים וגניבה. הנאשם תושב הרשות הפלסטינית, נכנס לישראל ללא היתר לאחר שהוזמן על ידי המתלוננים עמם יש לו היכרות, לבצע עבודת שיפוץ בבית העסק שלהם. הנאשם הגיע לביתם במועד שנקבע ביועו כי אינם בבית, פתח את הדלת שהייתה סגורה אך לא נעולה, נכנס לחדר השינה בו הייתה כספת ונטל תכשיטים, שיק בסך ₪ 24,300 ואקדח אוויר. **לאחר האמור יצר הנאשם קשר עם המתלוננים עוד קודם הגשת התלונה במשטרה, התנצל על מעשיו, ובאמצעות אחר החזיר לידיהם חלק מהרכוש שגנב מהם. מתחם העונש ההולם למעשי הנאשם בנסיבות ביצוע נקבע בין 10 ועד 24 חודשי מאסר בפועל**. עונשו של הנאשם, בעל עבר פלילי נגזר ל 13 חודשי מאסר בפועל ובנוסף הופעל מאסר על תנאי בר הפעלה שהיה לחובתו.

בת"פ (שלום ב"ש) 17050-02-21 **מדינת ישראל נגד עמוש** (ניתן ב 6.4.22) **נקבע מתחם עונש הולם בין 10 ועד 24 חודשי מאסר בפועל** במקרה בו הורשע נאשם לאחר שמיעת הראיות בעבירה של התפרצות לבית מגורים וגניבה. הנאשם פתח את דלת הדירה שהייתה סגורה אך לא נעולה, בה התגוררו ושהו בעת ההתפרצות שני סטודנטים. הנאשם נכנס לדירה ומחדרו של המתלונן שהיה במרחק של פסע מדלת הכניסה, גנב את ארנקו של המתלונן ומיד לאחר מכן יצא מהדירה כשללאחר מרדף המתלונן אחריו נתפס ונעצר.

בת"פ (שלום ב"ש) 72723-11-20 **מדינת ישראל נ' בנימין אזרן** (29.09.2021), **קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בין 10 ועד 20 חודשי מאסר**, בעבירה של התפרצות לבית מגורים בכוונה לבצע עבירה, גניבה, ושימוש בכרטיס אשראי בכוונה להונות. המדובר בנאשם שהתפרץ לבית מגורים בכך שפתח את חלון המטבח, נכנס וגנב ארנק ובו כרטיס חיוב של המתלוננת. בהמשך נכנס לחדר השינה בבית שם ישנו המתלוננת ותינוקה אשר התעוררו ועקב כך מיהר הנאשם לעזוב את הדירה. בהמשך, משך סך ₪ 1,000 בכרטיס החיוב וניסה למשוך סכום נוסף של ₪ 800 וגם ניסה הנאשם להטעין כרטיס "רב קו" באמצעות כרטיס החיוב. בית המשפט גזר על הנאשם, בעל עבר פלילי, **15 חודשי מאסר בפועל**.

בת"פ 44447-12-19 מדינת ישראל נ' מוריס אדרי (ניתן ב 19.7.21) הורשע הנאשם בקשירת קשר לפשע, התפרצות לבית מגורים לבצע עבירה וגניבה. נסיבות המקרה כוללות הגעת הנאשם יחד עם שניים אחרים ממרכז הארץ לעיר ערד

שבנגב במונית בה נהג הנאשם, במטרה להתפרץ ליחידת הדיור בה מתגורר המתלונן לאחר שהגיע אליהם מידע כי המתלונן מחזיק בסכום כסף של 120,000 ₪ בחדרו. לאחר המתנה בת מספר שעות ולאחר שוודאו כי המתלונן לא נמצא ביחידת הדיור, האחרים התפרצו ליחידת הדיור, גנבו את כספו של המתלונן אותו חלקו ביניהם לאחר ששילמו לנאשם סך 10,000 ₪ מסך הכספים הגנובים. נקבע כי העבירות בוצעו בנסיבות מחמירות שכללו התארגנות ותכנון מוקפד מראש על בסיס מידע קודם לרבות נסיעה ארוכה ממרכז הארץ לדרומה, ורבות תצפית ממושכת לעבר דירת המתלונן. עם זאת, **הרף התחתון של מתחם העונש הנוגע לחלקו של הנאשם** (לא היה שותף לקשר ולתכנון מראש, חלקו בכספים שנגנבו היה מנורי והוא שיתף פעולה עם המשטרה ולמעשה הפליל את האחרים) **נקבע בין 9 ל 24 חודשים.**

בת"פ (שלום קריות) 31743-07-19 **מדינת ישראל נ' יצחק קנורפל** (13.02.2020) **קבע בית המשפט מתחם עונש בין 8 ועד 20 חודשי מאסר בפועל** לנאשם שהורשע בעבירות של התפרצות לדירה בכך שפתח דלת הזזה, נכנס לדירה וגנב תכשיטים שונים.

אשר לעבירות של כניסה לבית מגורים וגניבה, נמצא למשל כי בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 39268-08-17 **עבדאלרחים סייד נ' מדינת ישראל** (22.11.2017) התקבל ערעורו של נאשם שהורשע בעבירה של **כניסה לבית מגורים לשם גניבה**. המערער נכנס דרך חלון המקלחת לבית וגנב תכשיטים. בית המשפט קמא קבע מתחם עונש בין **9 ועד 18 חודשי מאסר בפועל** וגזר על הנאשם, צעיר בן 19, בעל 2 הרשעות קודמות, **11 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט המחוזי הפחית את עונשו ל-8 חודשי מאסר.

בת"פ (שלום ב"ש) 34228-05-21 **מדינת ישראל נ' יבגני צ'מריסקי** (16.08.2021) קבע בית המשפט מתחם עונש בין **6 ועד 18 חודשי מאסר בפועל** לנאשם שהורשע בכניסה לבית מגורים וגניבה בכך שנכנס לביתו של המתלונן דרך דלת הכניסה אשר הייתה פתוחה ונטל את המכשיר הנייד של המתלונן שהיה על השולחן במטבח.

בת"פ (שלום ב"ש) 61253-12-18 **מדינת ישראל נ' יצחק עמוש** (12.03.2020) קבע בית המשפט מתחם עונש בין **10 ועד 20 חודשי מאסר בפועל**, בעבירות כניסה לבית מגורים וגניבה, בנסיבות בהן נכנס הנאשם לדירה [דרך הדלת שלא הייתה נעולה] וגנב שני מכשירי טלפון ניידים חכמים.

בת"פ (שלום ב"ש) 13036-08-17 **מדינת ישראל נ' בונדרנקו** (2.5.2018), הורשע הנאשם בשורה של מעשי כניסה והתפרצות. לעבירות הכניסה וגניבה קבע בית המשפט מתחם עונש הולם בין **8 עד 18 חודשי מאסר בפועל**.

בחנית המתחמים בכלל המקרים שהובאו לעיל מלמדת במובהק כי בין אם מדובר בהרשעת נאשם בעבירות התפרצות לבית מגורים וגניבה, ובין אם מדובר בעבירת כניסה במטרה לגנוב, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ותוצאתה, הן בעיקר הבחינה לקביעת מתחם העונש ההולם. מכלל הדברים האמורים, לאחר שנתתי דעתי לנסיבות ביצוע העבירה ומידת פגיעת הנאשם בערכים המוגנים לרבות מידת אשמו של הנאשם, סבורתי כי **מתחם העונש ההולם למעשי הנאשם נכון כי ינוע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל**

עונשו של הנאשם

8. הנאשם הנותן את הדין הוא בן כ 55 שנים, נעדר עבר פלילי קודם, נעדר מאפיינים ודפוסים עברייניים, אשר חרף מחלת הנפש ממנה הוא סובל וחרף העדר תמיכה משפחתית, שירת שירות מלא בצה"ל וניהל אורח חיים נורמטיבי ויצרני משך כל חייו הבוגרים.

אין חולק כי הנאשם היה שרוי במצב נפשי רעוע מאוד בעת ביצוע העבירה, והגם שמצבו הנפשי התבטא בהעדר זיכרון וניתור מוחלט כפי שהעריך שירות המבחן, לקח הנאשם אחריות על מעשיו והודה בכניסתו לתוך ביתו של המתלונן והביע חרטה כנה ואמפטיה לבהלה שאחזה במתלונן נוכח כך.

נוכח ביצוע העבירה וחרף נסיבות ביצועה כאמור, בהעדר חלופת מעצר, שהה הנאשם ועת הוא נתון במצב נפשי רעוע, ולראשונה בחייו, מאחורי סורג ובריו משך למעלה מ 3 וחצי חודשים.

לאחר שהתקבל תסקיר בתיק דנן, בית משפט זה הורה על שחרורו ממעצר והוא שהה בתנאים מגבילים משך כ 5 חודשים.

לצד הערכת השירות כי מצבו הנפשי של הנאשם בעת ביצוע העבירה הוחמר נוכח משבר שפקד אותו באותה עת (פיטורין מעבודה ותקופת הקורונה) והעדר טיפול פסיכיאטרי יציב וקבוע, העריך השירות כי במידה והנאשם יהיה במעקב פסיכיאטרי רציף ובטיפול תרופתי מתאים, ובאם ילווה על ידי גורם טיפולי אשר ידריך ויכוון אותו, הוא יכול להמשיך ולנהל שגרת חיים נורמטיבית ושומרת חוק ובהקשר זה יש להוסיף כי הנאשם כבר השתלב במעקב רציף והוא נוטל את הטיפול כסדרו. אשר על כן, כמו שירות המבחן, סבורני כי **ישנה חשיבות להטלת ענישה טיפולית שיקומית בעניינו של הנאשם**, על מנת לאפשר לו לשוב ולנהל שגרת חיים נורמטיבית ולהשתלב בתעסוקה כפי שעשה טרם מעצרו בגין העבירה הנוכחית.

אשר לרכיבי ענישה כספיים להם עתרה התביעה, סבורני כי בנסיבות החריגות של המקרה הנדון, לא יהיה נכון ולא יהיה זה ראוי להשית ענישה כלכלית. בענישה כלכלית צופה פני עתיד יהיה מענה הולם.

סוף דבר - מכלל הדברים האמורים, לאחר שהבאתי בחשבון כל כלל השיקולים הנדרשים לבחינת עונשו של הנאשם בתוך המתחם, לרבות שיקולי הרתעת הרבים, ולאחר שנתתי דעתי למשך התקופה אותה ריצה הנאשם מאחורי סורג ובריו בהליך המעצר, אני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו - למען הסר ספק הנאשם ריצה את ימי מאסרו.

ב. 7 חודשי מאסר וזאת על תנאי שלא יעבור משך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, עבירת רכוש מסוג פשע.

ד. התחייבות כספית בסך 2,500 ₪ שלא יעבור עבירות רכוש מכל סוג, משך 3 שנים מיום מתן גזר הדין.

הודעה זכות הערעור

ניתן היום, ב' אדר תשפ"ג, 23 פברואר 2023 .